У мить страхітливу кинджал
Вложив тобі страхітний демон в руку,
Не знаю, як той демон звавсь,-
Лиш знаю, що нестерпну зношу муку.

Я часто думаю вночі,
Що з царства тіней мусиш ти постати,
Щоб виправдатись і мені
Всі загадки до краю розв'язати.

Я жду тебе — не забарись!
Не прийдеш ти — я в пекло сам прибуду,
Щоб перед сатаною там
Оскаржити тебе й позвать до суду.

Прийду я і, мов той Орфей,
Усі жахи пекельні подолаю,
Де б ти в геєні не сховавсь,-
Тебе в найглибших сховах відшукаю.

Внизу, в отому царстві мук,
В зубовнім скреготі, кажу тобі зарані,
Зірву я з тебе машкару
І лахи доброчинності багряні.

Тепер я знаю, знаю все,
Прощення навіть можу тобі дати,
Але заборонить не можу я
Усім чортам тобі в лице плювати!